

**Precious verdient volle filmzaal
Creation, Darwin in optima forma
Michael Moore ten voeten uit in Capitalism: a love story
The Best of IDFA on Tour en nóg twee werelddocu's
Wat verder?
Een nieuwe uitdaging?**

Beste lezers van Take (37)

't Is al weer een maandje of twee geleden dat ik u beloofde te zijner tijd nog 'ns terug te komen op de waardering die u zoal geeft aan de door ons geprogrammeerde films via de cijfers op de achterzijde van het entreekaartje. Nu 2009 al weer bijna twee maanden achter ons ligt, kan ik de belangrijkste cijfers geven over het voorbije jaar. Wat blijkt in het algemeen: dat u onze films gemiddeld hoog waardeert, namelijk met een 3,9 en dat is op een schaal van 1 tot en met 5 aanzienlijk. De gemiddelde waardering over 2009 wijkt nauwelijks af van die over 2008, met dien verstande dat u toen nog iets hoger inscheurde, bijna een volle 4. De laagste waardering in 2009 was een 2,2, de hoogste 4,74. Voor de goede orde: ik hou de kindervoorstellingen buiten beschouwing, niet omdat ik de waardering van onze jong(st)e kijkers niet serieus wens te nemen, maar omdat de kinderen in de regel veel milder zijn in hun oordeel, zich in hun stemgedrag ook wel laten sturen door enthousiaste ouders en grootouders en omdat kinderen vaak een op onbevangen wijze naar een film gaan kijken, zonder veel – gekleurde – kennis vooraf.

Het zal u niet verbazen dat The Reader met een schitterende rol van de Britse actrice Kate Winslett, bij twee verschillende gelegenheden vertoond, met een waardering van 4,62 hoog op de lijst is beland. En dat geldt – bijna vanzelfsprekend zou ik zeggen – ook voor de Zweedse thriller Millennium: mannen die vrouwen haten, die met een waardering van 4,60 daar nauwelijks op achterbleef. En wat te denken van het weergaloos mooie Boy A (ook 4,60), het indringende The Boy in the Striped Pyjamas (4,59), Changeling (4,58), het zoveelste meesterwerk van topregisseur en –acteur Clint Eastwood, Slumdog Millionaire, de film die alle bezoekrecords sloeg (4,58), het ontroerende Young @ Heart met 4,57 en de Japanse Oscarwinnaar Departures van regisseur Yojiro Takita (4,54).

Maar de absolute toppers in 2009 waren eerder documentaires of docufilms dan de reguliere speelfilms, want Burma VJ, The Day after peace en In Search of Beethoven hebt u vorig jaar met respectievelijk 4,74, 4,71 en 4,70 gewaardeerd.

Wat voor menig film al telt, telt voor docu's nog veel meer: dat u als bezoeker nog gericht naar een documentaire kijkt vanwege het onderwerp dat wordt belicht. Bovendien lijkt de kijker van een docu ontvankelijker dan de gemiddelde filmkijker voor wat wordt vertoond en dat bepaalt natuurlijk mede de waardering.

We zijn nieuwsgierig of u onze keuze van films en docu's gedurende dit jaar net zo zult blijven waarderen. Weet dat we elke maand ons best doen u het mooiste uit de fantastische wereld van film en documentaires, van fictie en non-fictie voor te schotelen. Veel kijkplezier. Nieuwsgierig naar de volledige waarderingslijst? Naast de ingang van de filmzaal hangt het complete overzicht.

Hartelijke groet,

Loek Heskes

Precious verdient volle filmzaal

De filmmaand maart begint met de film waarmee we februari ook afsluiten: **Precious**, de indrukwekkende film van de Amerikaanse regisseur Lee Daniels. In de vorige Take riep ik u al op die film te gaan zien. Ik herhaal bij deze met plezier de oproep, want Precious is het waard volle zalen te trekken.

De 16-jarige, kolossaal zware Gabourey Sidibe speelt een weergaloos mooie hoofdrol, maar de overige acteurs uit de cast, zoals de van oorsprong comédienne Mo'Nique, zangeres Mariah Carey en actrice Paula Patton, doen nauwelijks voor haar onder. In de nacht van zondag 7 op maandag 8 maart worden de Oscars uitgereikt. Het zou mij niet verbazen als de film, de regie en/of de hoofdrolspeelster een hoogste filmonderscheiding krijgen. Al weet ik dat de film u bij de strot zal grijpen, ik wil u toch nadrukkelijk over de drempel van ons filmhuis trekken om *Precious* te gaan zien. U zult er geen spijt van krijgen, want u gaat iets heel bijzonders zien. En schaam u niet voor uw gevoelens na afloop, want uw buurvrouw en buurman zullen dezelfde gevoelens hebben, want u zult allen, zonder uitzondering, tot in het diepst van uw gedachten geraakt zijn.

Creation, Darwin in optima forma

Van een geheel andere orde, maar in cinematografisch opzicht net zo imposant is de film **Creation** van de Amerikaanse regisseur Jon Amiel. *Creation* gaat over Charles Darwin die bezig is de puntjes op de i te zetten van zijn wereldberoemde boek *On the origin of species* in het jaar 1859. Eigenlijk is *Creation* veel meer een historisch kostuumdrama dan een filmverslag van de historische reis die aan Darwin's boek ten grondslag lag.

De nadruk in *Creation* ligt op het intrieste gezinsleven van de wetenschapper, in wiens gezin de kleine Annie, zijn dochter, al vroeg komt te overlijden omdat met de alternatieve geneestherapie haar dodelijke koorts niet kan worden bestreden en Darwin zelf steeds vaker in conflict komt met zijn streng gelovige vrouw, terwijl hij zelf meer en meer van het geloof verwijderd raakt. Jennifer Connelly speelt een prachtige rol als Darwin's vrouw. We kennen

Connelly als een uitmuntend actrice uit *A Beautiful Mind* van regisseur Ron Howard (met Russell Crowe), uit het indringende *House of Sand and Fog* (met tegenspeler Ben Kingsley) van regisseur Vadim Perelman en uit *Little Children*, de mooie film van Todd Field, waarin ze een indrukwekkende bijrol vertolkte. De hoofdrol in *Creation* wordt gespeeld door Paul Bettany, die tot nu toe in al zijn eerdere 18 film vooral veel bijrollen vervulde. Zijn bekendste (bij)rollen tot dusver zijn *Dogville* van Lars von Trier en, jawel, *A Beautiful Mind*, waar hij met Jennifer

Connelly samenspeelde. Bijzonder is het te weten dat Connelly en Bettany in leven ook een echt paar zijn. Bettany baarde in september vorig jaar opzien op het filmfestival van Toronto in Canada, waar *Creation* haar wereldpremière beleefde, door nadrukkelijk in het openbaar te verkondigen dat hij een overtuigd atheïst is. Op welk filmfestival dan ook in de Verenigde Staten had hij met deze ontboezeming op zwaar protest kunnen rekenen, temeer omdat Darwin voor menig Amerikaan de man is die God heeft vermoord.

De Britse regisseur Jon Amiel kennen we van eerdere films als *Sommersby* met Richard Gere en Jodie Foster uit 1993 – een remake van de Franse film *Le Retour de Martin Guerre* uit 1982, *Copycat* – een zinderende thriller met Sigourney Weaver en *Holly Hunter* – uit 1995 en de sf-film *The Core* uit 2003 met Aaron Eckhart, Hilary Swank en Stanley Tucci. Maar het bekendst is Amiel wellicht nog wel van de langdurige tv-serie *The Singing Detective* uit het midden van de jaren '80 – ook door hem verfilmd.

Michael Moore ten voeten uit in Capitalism: a love story

Ik heb iets met Michael Moore. Zeker, 't is vaak met grote halen gauw thuis in zijn documentaires, ethisch vaak op of over het randje, eerder amusement dan journalistiek, maar zij zijn alle zeer de moeite waard, omdat hij de gekte van de wereld waarin we leven scherp analyseert en ongenadig veroordeelt, omdat hij *in no time* het kwaad weet bloot te leggen en

het hem onwelgevallige weerwoord niet schuwt, als hij al een weerwoord krijgt. Niet iedereen zal mijn conclusie delen dat Moore's documentaires tot de beste behoren die in de bioscopen en filmhuizen zijn vertoond, maar Moore zet je hoe dan ook aan het denken. Dat hij soms de manipulatie niet schuwt, het zij hem vergeven. Michael Moore geef ik vaak het voordeel van de twijfel. Het doel heiligt de middelen, en soms is dat aanvaardbaar, soms zelfs noodzakelijk bij de thema's die de Amerikaanse documentairemaker aanroert.

In *The Big One* uit 1997 maakte hij korte metten met bestuursvoorzitters van multinationals en met potentiële presidentskandidaten, in *Bowling for Columbine* uit 2002, wereldwijd onderscheiden, wordt op genadeloze wijze de wapenhandel en het wapenbezit in de Verenigde Staten blootgelegd, in *Fahrenheit 9/11* uit 2004 worden de zakelijke banden van de familie Bush met het terroristenbolwerk van Osama bin Laden geopenbaard en in *Sicko* uit 2007 richtte Moore zijn pijlen op het Amerikaanse zorgsysteem.

In zijn nieuwste documentaire, **Capitalisme, a love story**, blijft er weinig over van de glorie van het grootkapitaal in Amerika. Moore leunt zwaar op klokkenluiders en op gedupeerden van het stelstel dat hij in de beklagdenbank zet, want de filmmaker komt vrijwel nergens meer binnen. Des te opmerkelijker is het dat zijn aanklachten niet verworden tot zure, wrange statements, maar dat de beelden ook nog humoristisch zijn, ja soms zelfs hilarisch.

The Best of IDFA on Tour (uitverkocht) en nóg twee werelddocu's

Op zaterdag 20 maart vertonen we van vijf uur 's middags tot half elf 's avonds vier prijswinnende films van het afgelopen Internationale Documentaire Festival van Amsterdam. Deze voorstelling is helaas uitverkocht, maar gelukkig kunt u nog wel terecht bij andere prijswinnaars van het afgelopen IDFA.

Minstens zo goed zijn de twee documentaires die we buiten de beste van het IDFA vertonen: **The Player** en **The Cove**, beide op vrijdagavond 19 maart, voorafgaand dus aan de IDFA-zaterdag, maar ook een aantal malen na de IDFA-zaterdag.

The Player van John Appel, bij het grote publiek vooral bekend van André Hazes, zij gelooft in mij, is ook al een prijswinnaar, namelijk de beste Nederlandse documentaire uit 2009. In *The Player* volgt Appel aan de hand van zijn vader die een hartstochtelijk gokker is geweest, het gokken in de breedste zin.

Voor *The Cove* moet u tegen een stootje kunnen, want in deze Amerikaanse documentaire wordt de Japanse dolfijnenvisvangst en -handel ongenadig gefileerd. In *The Cove* wordt dolfijnentrainer O'Barry gevolgd, ooit bekend geworden van zijn kunsten met Flipper in de gelijknamige televisieserie, op zijn tocht naar en in verborgen Japanse wateren, waar de vissers meedogenloos op dolfijnenvangst gaan. Niettemin, van harte aanbevolen.

Wat verder?

Na *Precious* en *Revanche* die beide de overgang van februari naar maart markeren, vertonen we in de eerste twee weken van maart **Le Concert** en *Amerrika*. *Le Concert* is een Roemeense film over een joodse dirigent van het Bolchoï Orkest, ontslagen ten tijde van het Brezjnevbewind, die 30 jaar na dato zijn kans schoon ziet voor wraak.

Amerrika, een film van Cherien Dabis, gaat over de emigratie van een alleenstaande Palestijnse moeder met haar tienerzoon naar Amerika. *Amerrika* werd tijdens het laatste filmfestival van Cannes met de speciale juryprijs bekroond. De film is gebaseerd op de eigen ervaringen van debuterend regisseuse Dabis, die ook het scenario schreef. Een fraai drama dat eindigt in een hamburgerrestaurant met wat in Israël nooit mogelijk zou zijn geweest.....

Halverwege maart draaien we afwisselend met *Creation* en *Capitalism*, de Duits-Turkse film **The Market** en het Canadese **It's not me, I swear!**. *The Market* is, om de beroeps critici te citeren, klein, maar fijn (de Volkskrant), een geslaagde tragikomedie (Telegraaf) en bewonderenswaardig realistisch en naturel (het Parool). Die film moeten we dus gaan zien.

It's not me, I swear! won een jaar geleden in Berlijn op de Berlinale de jury- én publieksprijs. De film van de Canadese regisseur Philippe Falardeau is Frans gesproken en heet eigenlijk

---

C'est pas moi, je le jure! Falardeau's tragikomedie getuigt van humor, morbide humor zelfs, heeft bijtende spot in zich en is tegelijkertijd in alle opzichten een heus familiedrama.

We eindigen de maand met een klapper: deel 2 in de Millenniumreeks: **de vrouw die met vuur speelde**.

Opnieuw zinderende spanning, volgens menigeen die deel 2 al gezien heeft, nog veel spannender dan het eerste deel waarvan u zo massaal hebt genoten. Voorzover u deel 1 hebt gemist, is er nog één gelegenheid om dat deel ook eind maart mee te pakken, want op vrijdag 26 maart draaien we beide delen achter elkaar. Het is overbodig te zeggen dat reserveren dringend gewenst is.

Een nieuwe uitdaging?

Het zal u niet zijn ontgaan: Parkexpressie bestaat 40 jaar. Als Parkfilmhuis doen we gedurende het gehele jaar met allerlei activiteiten mee in de reeks van festiviteiten.

Eén van die activiteiten is een tweemaandelijks **filmquiz**. De eerste quiz is begin volgende maand op de website van het filmhuis te vinden. In de loop van 2010 volgen nog vier quizzen. Elke quiz bestaat uit 12 fotofragmenten met een vraag. De beantwoording levert 12 letters op die een woord vormen. Onder de inzenders van de goede oplossing worden 2 x 2 filmkaartjes verloot. Onder de inzenders die elke quiz van een goede oplossing hebben voorzien, verloten we eind dit jaar een maand gratis film voor twee personen.

